

[Ulrich.]

lige Mejeriprodukter — og her er der nærmest Tale om Smør og Ost — maa vi værnesaaledes, at Udlandet har Garanti for, at det virkelig er fine og første Klasses Produkter, men derfra og til at erklære, at Fabrikationen af Ice-Cream skal være forbeholdt Mejerierne, er der et overordentlig stort Spring, og det var i Virkeligheden det, den tidligere Landbrugsminister ønskede.

Hele den Maade, hvorpaa man i Foraaet, da denne Sag var fremme, ordnede dette Spørgsmaal, det Aaremaal, i hvilket man tillod de eksisterende Margarinefabrikker, der havde sat saadan Fabrikvirksomhed i Gang, et Aaremaal af 6 Aar, var jo et overordentlig svagt Standpunkt at indtage. Derfor maa jeg jo sige, at jeg er mest tilbøjelig til at give min Tilslutning til den nuværende højtærede Landbrugsministers Syn paa dette Punkt, saa at Margarinefabrikkerne faar Tilladelse til at lave denne Ice-Cream.

Derimod maa jeg paa det bestemteste modsætte mig, at man giver Fabriktilsynet den Opgave at føre Tilsyn paa vore Mejerier; men jeg føler mig ogsaa overbevist om, at den højtærede Landbrugsminister er villig til at gaa ind i en Forhandling paa dette Omraade, hvorved dette udelukkes.

Det ærede Medlem, der talte for Partiet Venstre, omtalte jo Mejeriorganisationernes Protest mod det foreliggende Lovforslag, og jeg betvivler aldeles ikke, at de danske Mejeriorganisationer har protesteret mod dette. Men er det med Rette, de har protesteret? Det er et andet Spørgsmaal, og det er det, jeg for mit Vedkommende ikke kan indse. Naar først Mennesker er gaaet ind i et Erhverv paa et eller andet Omraade — som i dette Tilfælde Fabrikkerne af Flødeis —, saa er det efter min Mening ikke berettiget, at man fra anden Side, her fra Mejeriorganisationernes Side, vil komme og gribe ind og søge at forbyde de Mennesker at drive det Erhverv, som var lovligt paa den Tid, de gik ind i det. Man kan sige og med Rette, at de danske Mejerier er kommet bagefter paa dette Omraade; men det at komme bagefter har jo da aldrig kunnet give Adgang til at skyde dem til Side, der er kommet først.

Naar det ærede Medlem omtalte Konditorierne og Bagerierne som Forretninger, der i Virkeligheden drev Handel med Varer, for hvilke der skiltedes med noget andet end det, de var, saa tror jeg, det ærede Medlem var meget for langt ude. Det er jo alle Mennesker fuldt ud bevidst, at man saavel i

Konditorier som i Bagerier anvender kunstig Fløde og anvender Erstatningsmidler, som ganske vist ikke indeholder færre Næringsstoffer, men som dog er af en anden Oprindelse. Men derfor at skulle kalde de saaledes fremstillede Kager „Oliekager“ eller „kunstige Flødekager“, eller hvad det ærede Medlem nu kunde finde paa at kalde dem, det forekommer mig at være ganske urimeligt. Nu har Konditorier og Bagerier her i Landet igennem Menneskealder været inde paa Fabrikationen af disse forskellige Varer, som de handler med, og ikke mindst været inde paa Isfabrikationen, og vi fra vor Side vil derfor ikke kunne gaa med til at lægge dem nogen som helst Hindringer i Vejen derfor.

Det er for øvrigt en Kendsgerning, som det ærede Medlem ogsaa ved at man indenfor Konditorierne i meget stor Udstrækning er kommet ind paa at købe sin Flødeis paa Mejerierne eller paa de Fabrikker, hvor den nu fremstilles; og naar man søger for — og det gør jo den højtærede Landbrugsminister i sit Lovforslag —, at der føres et virkelig effektivt Tilsyn med, at denne Fabrikation foregaar under sanitære og sunde Forhold, saa har man fra Lovgivningsmagtens Side sat ind paa det Punkt, hvor Befolkningen har Krav paa, at der sættes ind, for at den kan være sikker paa, at den faar et sundt og godt Produkt.

I dette Lovforslag er der en ganske mærkværdig Ejendommelighed, som beviser det Jaskeri, der meget ofte foregaar ved Forelæggelsen af Lovforslag for den høje Rigsdag. Der staar i § 4:

„Denne Lov, der ikke gælder for Færøerne, træder straks i Kraft, dog at Bestemmelsen i § 1, 4de Stykke, først træder i Kraft den 1. Oktober 1930.“

Men § 1, 4de Stykke, findes overhovedet slet ikke i Lovforslaget. Naar altsaa Mennesker, der ikke er kendt med de Forhold, der i Almindelighed hersker i denne høje Rigsdag, læser dette Lovforslag, saa maa de blive noget desorienterede. Jeg vil derfor gerne henstille til den højtærede Landbrugsminister at faa denne Urimelighed ændret. (*Landbrugsministeren* [Bording]: Der skulde staa „Stykke 3“). Ja, det kan vi andre jo forstaa, som er vant til at fordybe os i de forskellige Lovforslag, der forelægges. Men for udenforstaaende er det meget desorienterende, naar der henvises til et Stykke, der ikke findes i vedkommende Paragraf.

Hvad det andet Lovforslag angaar, indeholder det jo to Ændringer. Den ene gaar ud paa, at Landbrugsministeren skal kunn efastsætte de Betegnelser, som i Frem-